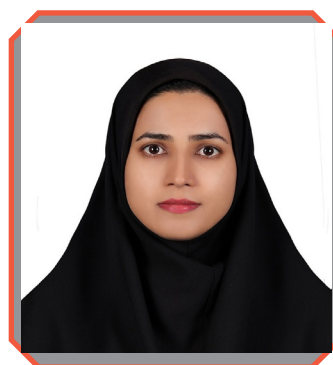

زمین

کشور: ایران

خبر از جنبش و جنبنده نبود
ساکنانش با اصل
ریشه‌هاشان محکم، همچنان در دل خاک
و چه زیبا بود آن بخش زمان
درد آن جاست که جنبنده بر دشت دوید
ماهی از سینه‌ی دریا جهید
بعد آن آدمی از کوه خزید
رفت بالا و به بالا رسید
محو در کبر و غرور
کمرش را بست، بر آن همت
که کند خانه‌ی زیبای اصیل
زیر پایش ویران
و دهد نسل به نسل
خبر از نادانی
خبر از جهل مرکب
خبر از مرگ زمین

راضیه حسینی*

و چه دانی که زمین
این چرخنده‌ی زیبای زمان
سال‌ها از پی سال
بود مأوای سکوت
ریشه در ریشه‌ی خاک
ساقه در ساقه‌ی مطبوع هوا
کوه‌ها از پی کوه
دشت‌ها از پی دشت
بر آن‌ها دریا

* razie.hosseini13@gmail.com